

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **COPERCHIO, s.r.o.**
sídlem Vídeňská 124, Brno
zastoupený JUDr. Zdeňkou Jedličkovou, advokátkou
sídlem Bašty 413/2, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2017, č.j. 37432/17/5300-21441-703172,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2017, č.j. 37432/17/5300-21441-703172, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil platební výměry Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne

17.5.2016, č.j. 2420568/16/3002-50521-711251, kterým byla žalobci za zdaňovací období měsíce března roku 2014 vyměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve výši 46 431 Kč, a ze dne 15.12.2015, kterým byla žalobci vyměřena DPH za zdaňovací období měsíce října roku 2014 ve výši 65 737 Kč.

2. Žalovaný potvrdil závěry správce daně, že žalobce neunesl důkazní břemeno k nároku na odpočet daně DPH ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“), z transakce s dodavatelem Centralshop s.r.o., který měl žalobci dodat ve zdaňovacím období měsíce října roku 2014 mobiliář „lev s laní a pštros“ (a k němuž v měsíci březnu roku 2014 žalobce uplatil nárok na odpočet DPH ze zaplacené zálohy). Podle správce daně a žalovaného žalobce neprokázal, že se plnění uskutečnilo tak, jak bylo deklarováno na daňových dokladech.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že ve vztahu ke zdaňovacímu období měsíce října roku 2014 byl procesně vadně zahájen postup k odstranění pochybností, a to v rozporu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), a s konstantní judikaturou, neboť správce daně ve výzvě k odstranění pochybností nespécifikoval konkrétní pochybnosti; podle žalobce neměl správce daně právo na základě předmětné výzvy provést fakticky kompletní daňovou kontrolu DPH za říjen 2014.
4. Žalobce dále namítá, že prokázal, že mobiliář dodal společnosti N14 s.r.o. Tato skutečnost, včetně existence mobiliáře, byla prokázána při místním šetření. Žalobce poukazuje na to, že nebyl správcem daně vyzván k věrohodnému zdůvodnění toho, proč se mobiliář nachází v bytě soukromých osob. Pokud by tak správce daně učinil, žalobce by navrhl, aby nahlédl do daňového spisu společnosti N14 s.r.o., z něhož by správce daně zjistil, že tato dodávka od žalobce již byla předmětem daňové kontroly u N14 s.r.o. a správce daně nezjistil žádné pochybení. K tomu žalobce navrhuje provést důkaz daňovým spisem této společnosti.
5. Žalobce uvádí, že tento mobiliář byl spolu s dalšími movitými věcmi na základě smlouvy o nájmu přenechán do užívání jiných osob. Pokud žalovaný akcentuje, že tyto osoby jsou osobami spojenými, aniž by ovšem jakkoli problematizoval cenu nájmu, jde podle žalobce o námitku pro posuzovanou věc lichou. Podle žalobce mu správce daně vytýká neprokázání toho, co sám z daňové kontroly zná.
6. Žalobce dále poukazuje na to, že pokud žalovaný a správce daně zpochybňují dodávku mobiliáře společnosti N14 s.r.o., mohli předpokládat, že pokud je na daňovém dokladu uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění dne 1.12.2014, pak toto plnění bude zahrnuto do daňového přiznání za prosinec 2014 a nikoli za říjen 2014. Žalovaný měl podle žalobce zjistit, že skutečně tato dodávka (dodávka žalobce pro N14 s.r.o.) nebyla zahrnuta v daňovém přiznání k DPH za měsíc říjen 2014, nýbrž až za měsíc prosinec 2014 (podle data uskutečnění zdanitelného plnění).
7. Na své argumentaci žalobce setrval v podané replice a z výše uvedených důvodů navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a odkazuje na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, na níž setrvává. Pokud jde o poukaz žalobce na výsledek daňové kontroly u společnosti N14 s.r.o. a návrh na dokazování příslušným daňovým spisem, tak tato argumentace nebyla předmětem odvolání. Podle žalovaného unesení důkazního břemena jiným daňovým subjektem automaticky neznamená unesení důkazního břemena žalobcem v samostatném daňovém řízení. Žalobce nedoložil ani zálohovou fakturu, neprokázal zaplacení zálohy a neprokázal dodání sporného plnění od deklarovaného dodavatele.
9. S ohledem na uvedené žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, i na jednání soudu.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle správce daně žalobce nesplnil podmínky nároku na odpočet daně z dodávky mobiliáře (trofejí lva, laně a pštrosa) od Centralshop s.r.o. ve smyslu § 72 odst. 1 ZDPH, podle něhož má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije v souvislosti s jeho ekonomickou činností. Podle správce daně a žalovaného žalobce neunesl své důkazní břemeno, neboť důkazní prostředky, které v průběhu daňové kontroly a postupu k odstranění pochybností předložil, byly správcem daně zpochybněny. To, že předmětný mobiliář existuje a nachází se v bytě na ulici N. 14, B., není správními orgány zpochybňováno.
13. Namítá-li žalobce nezákonnost postupu k odstranění pochybností, který vedl k vyměření DPH, tak tu opírá o argument, že v rámci výzvy k odstranění pochybností ze dne 18.12.2014, č.j. 4261016/14/3002-50521-711251, nebyly vymezeny konkrétní pochybnosti správce daně. Proto podle žalobce správce daně v plném rozsahu prověřil správnost podaného přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2014 postupem, který byl v rozporu s daňovým řádem.
14. Pokud jde o výzvu správce daně ze dne 18.12.2014, č.j. 4261016/14/3002-50521-711251, k odstranění pochybností, jež je součástí správního spisu, tak ta je vymezena a odůvodněna tak, že „...správci daně po přezkoumání přiznání k dani z přidané hodnoty...za říjen 2014 vznikly pochybnosti o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o přijatých a uskutečněných zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C. přiznání, neboť v rámci probíhající daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za období březen 2014 správce daně zjistil, že jste si nárokovali odpočet daně na vstupu z daňového dokladu č. 170320144 vystaveného...Budovy Brno s.r.o.....na základ daně 196 400 Kč a daň v sazbě 21% ve výši 41 244. Dle textu na daňovém dokladu se jednalo o daňový doklad k přijaté platbě k zálohové faktuře č. 070320143. Do protokolu o ústním jednání ... i protokolu o místním šetření ... jste uvedli, že k realizaci plnění nedošlo a záloha Vám byla v měsíci říjnu vrácena. Dosud jste však správci daně nedoložili, že jste o vrácenou zálohu ponížili nárok na odpočet daně v období říjen

2014. Dále správci daně vznikly pochybnosti o skutečném přijetí zdanitelných plnění uvedených na řádku 40 daňového přiznání v takové výši, jak uvádíte a zda máte nárok na odpočet daně z těchto přijatých plnění...a zda jste dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku uvedené na ř. 1 daňového přiznání skutečně uskutečnili a zda došlo k zahrnutí všech uskutečněných zdanitelných plnění ve smyslu § 21 ZDPH...Proto předložte evidenci ...a důkazní prostředky prokazující skutečnosti uvedené v přiznání, včetně daňových dokladů vztahujících se k přijatým a uskutečněným zdanitelným plněním uvedeného období, tj. originály všech daňových dokladů a originály všech písemností, které se vztahují k daňovým dokladům, resp. přijetí a uskutečnění zdanitelných plnění, tj. zejména originály smluv, objednávek, dodacích listů, zakázkových listů, výpisů z bankovních účtů, dokladů o zaplacení a dalších listin, které mohou být důkazním prostředkem v daňovém řízení. Pro správné a včasné odstranění pochybností zejména prokažte a doložte...že nárok na odpočet u přijatých zdanitelných plnění uvedených v daňovém přiznání byl uplatněn v souladu s § 72 a 73 ZDPH, zejména došlo ke skutečnému přijetí od plátců daně z přidané hodnoty, k těmto plněním máte daňové doklady vystavené plátcí ...a že tato plnění byla použita pro uskutečnění Vaší ekonomické činnosti...a že zdanitelná plnění byla fyzicky uskutečněna...“.

15. Podle § 86 odst. 1 daňového řádu platí, že má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.
16. Podle § 86 odst. 2 daňového řádu správce daně ve výzvě správce daně uvede své pochybnosti způsobem, který umožní daňovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.
17. Postup k odstranění pochybností je specifickým procesním institutem ve smyslu daňového řádu, jenž slouží k ověření tvrzení daňového subjektu, jestliže vzniknou konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti, úplnosti nebo pravdivosti daňového tvrzení a kdy má správce daně za to, že pro odstranění těchto pochybností postačí poskytnutí jednoduchých dílčích důkazních prostředků, což je rozdílem oproti procesnímu institutu, jakým je daňová kontrola, jejíž zahájení žádnými konkrétními pochybnostmi odůvodněno být nemusí (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26.10.2009, č.j. 8 Afs 46/2009-46, č. 1983/2010 Sb. NSS, či ze dne 10.9.2014, č.j. 1 Afs 107/2014-31). Postup k odstranění pochybností má tedy sloužit k neprodlenému a bezprostřednímu zjištění či ověření řádného splnění daňových povinností daňovým subjektem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2012, č.j. 1 Ans 10/2012-52, č. 2729/2013 Sb. NSS).
18. S ohledem na výše shrnutý obsah výzvy ze dne 18.12.2014 správce daně má zdejší soud za to, že věcné podmínky pro uplatnění postupu k odstranění pochybností byly splněny. Správci daně vyvstaly konkrétní pochybnosti o tom, zda žalobce v daňovém přiznání za zdaňovací období měsíce října roku 2014 uvedl správné údaje, neboť v rámci již probíhající daňové kontroly zjistil, že v březnu 2014 žalobce nárokoval odpočet daně na vstupu z plnění, u něhož měla být v říjnu roku 2014 žalobci vrácena uhrazená záloha a tudíž i ponížen odpočet DPH. Uvedené zjištění je podle zdejšího soudu dostačujícím důvodem pro prověření správnosti daňového přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce října 2014. Ze správního spisu není zjevné, že by správce daně v rámci postupu k odstranění

pochybností prováděl časově náročné a obsáhlé dokazování (to bylo koncentrováno na probíhající daňovou kontrolu), kdy by na jeho počátku nebylo vůbec zřejmé, jakých plnění, resp. jakých nároků na odpočet DPH (daňovým subjektem uplatněných v daňovém přiznání) se bude týkat. Správce daně vycházel z důkazních prostředků zaslaných k výzvě ze dne 18.12.2014 žalobcem a ty posuzoval ve spojení se skutečnostmi již zjištěnými v rámci daňové kontroly. Zdejší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že volba správce daně, zda použije daňovou kontrolu, či zda daňovému subjektu již na počátku sdělí konkrétní pochybnosti o jeho daňových tvrzeních, vychází ze zásady přiměřenosti, tedy povinnosti správce daně zvolit takový institut, který daňový subjekt co nejméně zatěžuje, ale ještě přitom umožní dosáhnout cíle daňového řízení. Pokud v daném případě správci daně v rámci daňové kontroly jiných zdaňovacích období vznikly pochybnosti ohledně plnění, jež měla souvislost i se zdaňovacím obdobím měsíce října 2014, zdejší soud nespatřuje pochybení v tom, pokud správce daně ihned přistoupil k vydání předmětné výzvy a aplikoval postup dle § 86 odst. 1 daňového řádu a nezačal daňovou kontrolu; ze správního spisu neplyne, že by byl tímto postupem žalobce nějakým způsobem zkrácen na svých právech, kupříkladu byl nadměrně zatížen úkony správce daně apod. Námitka nezákonného použití postupu k odstranění pochybností tak není důvodná.

19. Namítá-li dále žalobce, že předložil důkazní prostředky prokazující jeho nárok na odpočet z přijetí zdanitelného plnění (mobiliáře lev s laní a pštos) pro uskutečnění jeho ekonomické činnosti, tak zdejší soud mu za pravdu nedává.
20. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. V první fázi daňový subjekt toto důkazní břemeno unese předložením daňových dokladů a dalších povinných evidencí a účetních záznamů. V případě, kdy správci daně vzniknou pochybnosti ohledně těchto důkazních prostředků předložených daňovým subjektem a ty kvalifikovaně vyjádří, dojde k přenosu důkazního břemena zpět na daňový subjekt (§ 92 odst. 5 písm. c/ daňového řádu). Ten je povinen předložit další důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení. Pokud daňový subjekt správci daně takové důkazní prostředky nepředloží, neunese důkazní břemeno ohledně prokázání naplnění zákonem stanovených podmínek pro přiznání jím uplatněného nároku na odpočet DPH. Pokud jde o nárok na odpočet DPH, daňový subjekt musí být schopen předložit takové důkazní prostředky, které prokáží, že přijal konkrétní zdanitelné plnění od konkrétního dodavatele v rozsahu uvedeném na daňovém dokladu, který je pouze formálním důkazem dovršujícím hmotněprávní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění.
21. Správce daně zjistil, že žalobce uplatnil za zdaňovací období říjen 2014 odpočet daně ve výši 59 194 Kč (základ daně 281 880 Kč) z plnění dle daňového dokladu č. FP1000140037. K tomu žalobce správci daně doložil fakturu přijatou č. 151020143 od dodavatele Centralshop s.r.o. s předmětem plnění „dodávka mobiliáře lev s laní a pštos“ za celkovou cenu 341 074,80 Kč a s datem uskutečnění zdanitelného plnění 15.10.2014. Cena dle faktury byla ponížena o již zaplacenou zálohu ve výši 184 600 Kč ve zdaňovacím období měsíce března 2014, kdy si žalobce uplatnil tomu odpovídající odpočet DPH (který byl předmětem daňové kontroly). Jako důkazní prostředek k uplatněnému nároku na odpočet DPH žalobce dále předložil fakturu vydanou č. FV10001140025 vystavenou pro odběratele N14 s.r.o. s datem uskutečnění zdanitelného plnění (dodávka předmětného mobiliáře) dne 1.12.2014 se základem daně 513 128 Kč a DPH ve výši 107 756 Kč. Správce daně zjistil, že

ve zdaňovacím období měsíce prosince 2014 žalobce přiznal uskutečněná zdanitelná plnění pouze ve výši 54 522 Kč, daňovou evidenci k tomuto měsíci nepředložil a neprokázal tudíž, že z této dodávky (pro N14 s.r.o.) odvedl DPH za zdaňovací období prosinec 2014. Zástupce žalobce (Ing. M. Š.) pak k dotazu správce daně, zda k dodávce od Centralshop s.r.o. na základě daňového dokladu č. FP1000140037 došlo dle písemné kupní smlouvy či objednávky, uvedl, že se jedná o plnění vztahující se k záloze poskytnuté ve zdaňovacím období měsíce března 2014 a odkázal na daňovou kontrolu týkající se tohoto zdaňovacího období. Správce daně dospěl na základě postupu k odstranění pochybností ve vztahu ke zdaňovacímu období měsíce října 2014 k závěru, že žalobce předložil pouze formální daňové doklady, a s odkazem na zjištění z daňové kontroly dospěl k závěru, že žalobce svůj nárok na odpočet DPH neprokázal.

22. Pokud jde v této souvislosti o poskytnutou zálohu na předmětný mobiliář a z ní uplatněný odpočet DPH v měsíci březnu 2014, tak ze zprávy o daňové kontrole vyplývá, že správce daně posuzoval nárok na odpočet DPH na vstupu uplatněný žalobcem na základě dokladu od Centralshop s.r.o. ev. č. UV100014001, č. 210320144 (datum uskutečnění zdanitelného plnění dne 21.3.2014, základ daně 184 600 Kč, DPH ve výši 38 766), přičemž se jednalo daňový doklad žalobce k zálohové faktuře č. 110320141. K tomu žalobce správci daně dále doložil výdajový pokladní doklad na úhradu zálohové faktury ZFP1000140001 ve výši 223 366 Kč, kde je uvedeno v kolonce „Hotovost přijal“ otisk razítka Centralshop s.r.o. a nečitelný podpis. K úhradě zálohy mělo dle žalobce dojít platbou v hotovosti, ačkoli dle údajů na faktuře č. 210320144 mělo být hrazeno bezhotovostně. Dále žalobce předložil pokladní knihu za březen 2014. Pokud jde o zálohovou fakturu č. 110320141, tu správci daně ani k výzvě žalobce nepředložil.
23. Správce daně v rámci daňové kontroly dále zjistil, že Centralshop s.r.o., který měl žalobci předmětný mobiliář dodat, neplní své daňové povinnosti, nezveřejňuje účetní závěrku, pro správce daně je nekontaktní, má pouze virtuální sídlo a předmětem jeho činnosti je dle internetových zdrojů prodej mobilních telefonů. Dožádáním správce daně dále zjistil, že Centralshop s.r.o. podal daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob naposledy v roce 2010. Správce daně se proto opakovaně bezúspěšně i za součinnosti orgánů Policie ČR pokusil vyslechnout jednatele Centralshop s.r.o. Ing. M. Š. jako svědka; Ing. Š. se z výsledku vždy omluvil a orgány Policie ČR nebyl dohledatelný na známých adresách možného pobytu.
24. V rámci daňové kontroly k předmětnému plnění zástupce žalobce uvedl, že se jednalo o nákup loveckých trofejí, které již byly dále prodány. Obchodní a dodací podmínky byly stanoveny na základě obchodních podmínek dodavatele, k nimž zástupce žalobce dále sdělil, že případné související písemnosti správci daně doloží; to však již neučinil.
25. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole dále poukázal na to, že v případě dodání předmětného mobiliáře, konkrétně trofeje lva, se na něj vztahuje Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES). Správci daně žalobce nedoložil žádné doklady, písemnosti či záznamy týkající se uzavřeného obchodu, které by prokazovaly, že se jedná o legální transakci ve smyslu zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 100/2004 Sb.“), a že Centralshop s.r.o. je oprávněn obchodovat s loveckými trofejemi. Pokud jde o dodavatele Centralshop s.r.o., správce daně

poukázal na výše uvedená zjištění týkající se činnosti tohoto subjektu a na výsledky dožádání s tím, že webové stránky Centralshop s.r.o. provozuje jiný subjekt (Salbio data tech s.r.o.).

26. Žalobce dále uvedl, že předmětný mobiliář mu byl dodán na adresu Václavská 6, Brno, kde byl uložen až do jeho dodání společnosti N14 s.r.o. na adresu N. č. 14, B. Správce daně odkázal na zjištění z místního šetření u tohoto odběratele ze dne 8.10.2015, z něhož vyplynulo, že na uvedené adrese (v bytě č. 1 označeném „D.“) se nacházely mimo jiné také trofeje lva s laní (ve skutečnosti se jednalo o antilopu) a pštrosa.
27. Správce daně dále ve zprávě o daňové kontrole v této souvislosti odkázal mimo jiné na § 24 odst. 3 zákona č. 100/2004 Sb., podle něhož jsou koupě, prodej, darování, směna nebo jiný převod vlastnictví (dále jen „převod“), zapůjčení nebo pronájem exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně a regulované kožešiny možné jen s písemným dokladem původního vlastníka nebo dlouhodobého držitele nebo držitele, jako například stvrzenkou nebo fakturou prodejce, nájemní smlouvou, smlouvou o půjčce, směnnou smlouvou, darovací smlouvou, které mají listinnou podobu a na nichž je uvedena identifikace původního držitele, datum, podpis, značení a podrobnosti o původu těchto exemplářů, jiných jedinců, výrobků či kožešin. Původ se prokazuje údaji a dokumenty osvědčujícími nabytí exempláře podle požadavků nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy a tohoto zákona, zejména uvedením, kdy a kde byl exemplář odebrán z přírody, nebo zda, kdy a kde se narodil v zajetí nebo byl uměle vypěstován, nebo kdy, z kterého státu a na základě jakých dokladů CITES byl exemplář dovezen, a dále na § 24 odst. 4 zákona č. 100/2004 Sb., podle něhož je vlastník nebo dlouhodobý držitel dovezeného exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny povinen při převodu vlastnického práva k exempláři, výpůjčce či nájmu exempláře předat novému držiteli originál příslušného dokladu CITES nebo obdobného dokladu o dovozu, pokud nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy nebo tento zákon tyto doklady vyžadují.
28. Podle zjištění správce daně nebyl k předmětným trofejím předložen žádný z dokumentů, který je musí ve smyslu zákona č. 100/2004 Sb. provázet (registrační list, či další doklady); doložena byla pouze příloha smlouvy o nájmu movitých věcí ze dne 1.10.2014, ačkoli k prodeji tohoto mobiliáře mělo dojít až 1.12.2014. Správce daně dále poukázal na to, že společnost N14 s.r.o. nepředložila správci daně inventuru majetku dle stavu ke dni 1.1.2015. Správce daně dospěl na základě daňové kontroly ve vztahu ke zdaňovacímu období měsíce března 2014 k závěru, že žalobce předložil pouze formální daňový doklad a svůj nárok na odpočet DPH neprokázal.
29. Žalovaný napadeným rozhodnutím závěry správce daně potvrdil s tím, že samotná existence deklarovaného plnění v bytě na N. ulici č. 14 v B., nikoli v obchodních prostorách N14 s.r.o., ještě nenaplnňuje podmínky pro uznání nároku na odpočet DPH.
30. Pokud žalovaný nad rámec skutkových zjištění a závěrů správce daně k odvolací námitce žalobce, který akcentoval uskutečnění dodání trofejí společnosti N14 s.r.s., poukázal na to, že předmětný byt na N. ulici užívá jednatel žalobce a jeho sestra D. D., že jednatelkou a společníkem N14 s.r.o. je matka D. D. a že jeho sestra je zároveň předsedkyní představenstva akciové společnosti (Lapertas, a.s.), kde měly být trofeje po 15.10.2014 dle tvrzení žalobce po určitou dobu dočasně uskladněny, tak v tom zdejší soud nespatřuje žádnou vadu postupu žalovaného, jak namítá žalobce. Žalovaný tyto své úvahy uváděl

v kontextu toho, že sama existence předmětného plnění jednoznačně neprokazuje, že se transakce uskutečnila tak, jak tvrdí žalobce, bez dostatečné důkazní oporu pro určení konkrétního místa, kde bude plnění deponováno; žalovaný zdůraznil, že nebylo dostatečně věrohodně doloženo zdůvodnění toho, proč se trofeje lva s laní a pštrosa nacházejí v bytě, který užívají soukromé osoby. Na uvedeném závěru nespátřuje zdejší soud nic nelogického.

31. V tomto ohledu je ovšem bezpředmětné zabývat se tím, kdy z transakce s N14 s.r.o. žalobce uplatnil a uhradil DPH; předmětem sporu je totiž oprávněnost uplatnění nároku na odpočet DPH z transakce – nákupu trofejí od Centralshop s.r.o., kdy k této transakci vyvstaly silné pochybnosti o tom, že tento dodavatel žalobci předmětné plnění dodal. Tyto pochybnosti žalobce žádným důkazem neodstranil; ostatně k otázce samotného dodání a zjištění správce daně ohledně dodavatele Centralshop s.r.o. žalobce žádné argumenty nevznáší.
32. Pokud žalobce v žalobě nadnesl otázku určení ceny mezi spojenými osobami, tak ta souvisí s případnou daní z příjmu žalobce a společnosti N14 s.r.o., nikoli s prokázáním nároku na odpočet DPH, kdy podle zdejšího soudu nedošlo ke splnění již první z podmínek pro jeho uplatnění – prokázání dodání předmětného plnění dodavatelem Centralshop s.r.o.
33. Pokud žalobce v této souvislosti namítal, že správce daně při daňové kontrole u N14 s.r.o. nezjistil žádné pochybení, tak i kdyby zdejší soud dokazoval daňovým spisem této společnosti, jednalo by se o dokazování nadbytečné (ostatně u jednání na tomto důkazním návrhu již žalobce netrval). To, že výsledky daňové kontroly u odběratele žalobce nevyústily v doměření daně tomuto subjektu, neznamená, že by správce daně v posuzovaném případě pochybil a že by to žalobci zakládalo legitimní očekávání, že jeho nárok na odpočet DPH bude uznán; s ohledem na výše shrnutá zjištění správce daně a důkazní prostředky předložené žalobcem je správný závěr o tom, že žalobce svůj nárok na odpočet DPH neprokázal. Odpočet DPH je veřejnoprávním nárokem, jehož uplatnění je možné pouze za zákonem stanovených podmínek „...nárok na odpočet daně z přidané hodnoty vzniká tehdy, pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění své ekonomické činnosti za splnění dalších zákonem vymezených podmínek (§ 72 a následující zákona o dani z přidané hodnoty). Daňový doklad proto per se není poukázkou na vznik nároku na odpočet daně: aby mu mohla být přisouzena důkazní hodnota ve smyslu § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, musí věrně zobrazovat právě faktickou stránku věci - tj. přijetí zdanitelného plnění. Neodpovídají-li některé nebo dokonce všechny údaje uvedené na daňovém dokladu skutečnosti, nelze mechanismus předvídaný v § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty využít. Jinými slovy obecně sice samotné předložení formálně bezvadného daňového dokladu postačuje k prokázání vzniku nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, avšak vzniknou-li správci daně pochybnosti o správnosti údajů na tomto dokladu, resp. pochybnosti o uskutečnění zdanitelného plnění či naplnění jiných zákonných podmínek pro uplatnění odpočtu daně, ztrácí daňový doklad svoji důkazní hodnotu předvídanou v § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty a nárok na odpočet daně je třeba prokazovat dalšími způsoby předvídanými daňovým řádem...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010, č.j. 1 Afs 10/2010-71). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.4.2013, č.j. 1 Afs 102/2012-54, „Pro existenci nároku na odpočet DPH je zásadní, aby bylo postaveno na jisto, který subjekt poskytl zdanitelná plnění subjektu, jenž nárok na odpočet uplatňuje. Teprve poté lze totiž ověřit, zda poskytovatel zdanitelného plnění je plátcem DPH. Odpočet DPH lze totiž s úspěchem nárokovat jen tehdy, bylo-li plnění přijato plátcem DPH od

jiného plátce DPH (viz § 19 odst. 1 zákona o DPH).“. V posuzovaném případě žalobce své důkazní břemeno neunesl.

34. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

35. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. listopadu 2019

David Raus v.r.
předseda senátu

